

Prof. Dr. Albin Bráf.

Dr. Albin Bráf, profesor národního hospodářství při české universitě v Praze
dovršuje 27. t. m. padesátý rok svého života.

Slavíme padesáté narozeniny muže, jemuž málo jest rovných zásluhami v národě; muže, který s bezpříkladným sebezapíráním celý věk svůj věnoval práci pro dobro obecné.

Albin Bráf narodil se dne 27. února 1851 ve Lhotě u Třebíče na Moravě, kde otec jeho tak jako již děd i praděd byl hospodářským úředníkem ve službách hrabat Waldsteinův. V dětském věku přestěhoval se s rodiči do Čech, na Valečov u Mnichova Hradiště. Zde, ve škole bosyňské, dostalo se mu prvního vzdělání školního, ve kterém později, když otec službou přesídlil do Kláštera na Hradištsku, pokračoval v rodné Třebíči u své babičky.

V r. 1861 přišel mladý Bráf do Prahy na akademické gymnasium. Zde důvěrné přátelství spojilo jej s Karlem Mattušem, synem lékaře Waldsteinského na Hradištsku, i s pozdějším poslancem a mlynářem klášterským Dürichem. Zajisté již tyto styky s přáteli věkem vyspělejšími měly vliv na povahu mladého gymnasisty a budily v něm snahy vážné a opravdové.

V roce 1869 úmrtím otce a živitele těžká pohroma postihla rodinu Bráfovou, pohroma, která jako by byla bývala Prozřetelností určena k tomu, aby zocelila energii a pracovní sílu jinocha právě v život vstupujícího.

Odřeknuv se naprosto veškeré pomoci z domova a zaměstnával se vychovatelstvím v domě tehdejšího velícího generála v Čechách, hr. Huyna, a později vyučováním v jiných předních rodinách šlechtických vystudoval Bráf s výtečným prospěchem na fakultě právnické a stal se v červenci 1874 doktorem.

Již v době studií universitních vytkl sobě Bráf vědeckou a učitelskou práci národohospodářskou za cíl životní. Rozhodným byl

v té příčině asi vliv tehdejšího profesora národního hospodářství při universitě pražské, Jonáka, jehož byl Bráf oddaným žákem a milým důvěrníkem.

Jonák zjednal Bráfovi také přístup do kruhů šlechty české, a nemýlíme se snad, máme-li za to, že vedle vrozené opravdovosti a vážnosti smýšlení tyto styky s konservativní aristokracií českou, které od těch dob již nepominuly, také svou měrou působily na vytváření se náboženského a politického přesvědčení Bráfova.

Po kratičké praxi soudní stal se Bráf na podzim 1874 učitelem právnických disciplin při Československé obchodní akademii, kde setrval až do r. 1880, když byl zatím toto své dosti nejisté postavení upevnil v r. 1877 habilitací pro národní hospodářství na vysoké škole technické a na universitě Karlově, tehdy ještě německé.

V roce 1882 jmenován Bráf, jehož přednášky již v letech docentských četně bývaly navštěvovány, mimořádným profesorem, přestoupiv na nově zřízenou českou universitu, roku pak 1890 stal se profesorem řádným.

Učitelská činnost jeho, nezapomenutelná každému jeho žáku, zasluhuje, aby oceněna byla pérem zvláště povoláním.

Hned prvá léta učitelské činnosti přivedla Bráfa v přátelské, důvěrné styky s drem Riegrem a ostatními vůdčími osobnostmi politickými, které připoutaly jej k politické práci veřejné. V r. 1883 zvolen Bráf venkovskými obcemi okresu žamberského a ústeckého do sněmu království Českého, jsa nejmladším mezi poslanci českými. Při nových pak volbách v r. 1889, po pádu strany staročeské, zvolen byl za poslance kurie velkých statků.

Jako poslanec byl v letech 1885--1887 zástupcem zemského výboru ve výboru rady zemědělské, od r. 1887 až do r. 1891, kdy vzdal se mandátu, byl předsedícím zemského výboru.

Jest nesnadno najít v řadách našich muže, který by tak vážně jako Bráf byl pojímal práci v čestných úřadech veřejných. Archivy sněmu a zemského výboru jsou plny dokladů o jeho pracích; jen namátkou uvádíme jeho návrh na reformu zákona o právu domovském, zřízení statistické kanceláře zemské, jež bylo jeho myšlénkou, organizaci pracoven donucovacích, jednání o reformě daně cukerní.

Zvláště pak činnost Bráfova v zemském výboru jest jedinou řadou skvělých zásluh o dobro obecné. Náprava hospodářství v zemských ústavech, která vyžadovala celé energie muže, jakým byl Bráf, sama dostačí, aby zachovala mu vděčnou paměť zemské samosprávy. Vydání zákona o veřejných nemocnicích, prvé kroky ke zřizo-

vání okresních chorobinců a tudy k zlepšení našeho chudinství, celá řada opatření na prospěch zemědělství stala se k jeho podnětu. Zřízení zemské banky, české akademie pro vědy, slovesnost a umění, pojišťovacího fondu zemského pro lidové pojištění starobní a invaliditní jsou pomníky, které povždy hlásati budou čest jménu jeho, třeba že prof. Bráf vždycky skromně odstoupil stranou, jakmile nový podnik, dílo své, uvedl v život a zabezpečil mu trvání.

A ani když změnily se poměry politické a prof. Bráf s věrnými své strany, obětovav popularitu za přesvědčení, ustoupiti musil z veřejného života politického, neochabl ve své nadšené a obětí plné práci národní. Použil k ní každé příležitosti, která se mu naskytla, v ředitelstvu hypoteční banky, jehož jest členem od r. 1892, v ředitelstvu úrazové pojišťovny pro království České (od r. 1889), ve výboru zemské jubilejní výstavy v Praze 1891 a v redakci díla »Sto let práce«, v minist. poradním sboru zemědělském a průmyslovém (od r. 1898) i v kuratoriu a výboru Československé obchodní akademie, v němž setrval až do r. 1900, kdy jmenován byl vládním inspektorem všech českých vyšších obchodních škol.

A se zápallem tím větším věnoval Bráf uvolněné síly své svému učitelskému povolání, které nikdy nepojímal tak, jakoby se omezovati mohlo na síně universitní, nýbrž ve kterém vždy slovem i písmem, knihou i tiskem denním učitelem byl národu celému.

A může-li všecka tato práce nějak býti odměněna, bude tomu, jenž ji vykonal, jistě nejmilejší odměnou poznání, jak den ode dne více je těch, kteří poslouchají jeho slov, a jak zástupy bojovníků přesvědčených a nadšených kupí se pod praporem, ježž on prvý vznesl nad vřavu politických strannických zápasů, pod heslem hospodářského povznesení národa!